

נהר דעה

עלון שבועי מבית ישיבת ההסדר בנהריה

גליון מיוחד - חג פסח ה'תשפ"ג | גליון מס' 13

לחני החג:

כניסת החג: 18:32

יציאת החג: 19:40

שקיעה: 19:02

רבינו תם: 20:15

רציון לחג פסח:

ei faine in ena - ena g'

בעוד כמה שעות ממש יכנס החג ונחגוג כולנו יחד את על שולחן אחד. אבל מה אוכלים בפסח? מצות! אם נשים לב, המצות הם כמו לחם רק ללא שלב ההתפחה.

אפשר להשוות את ההתפחה לגאוה שלנו, היא מנפחת אותנו.

אנחנו צריכים ללמוד כולנו יחד מהמצות, להתנקות מהגאוה שרודפת אותנו. לא לתפוח! להיות בעלי ענוה. יהי רצון שבע"ה בזכות חג החירות הזה כל אחד ואחד יהיה בעל ענוה אמיתית.

שנזכה בעזרת ה' לגאולה בקרוב!
חג שמח לכולם!

מהנצחה הישיבה:

בשבת האחרונה יצאו צוות הישיבה כולה לשבת גיבוש בישיבת הכותל. זה הזמן להודות לצוות הישיבה ולרבנים על כל העשייה שלהם במשך השנה למען בית הישיבה כולה!

דבר תורה על החג:

יאיר ריאחי - שנה ה'

מעשה שהיה ברב גדול שבאו אליו מספר אנשים אשר רצו לעשות אצלו את ליל הסדר. הרב הסכים בשמחה רבה שיבואו להתארח אצלו בבית.

אחד האנשים שהיה שם הוציא ערימה של שטרות והביא לאותו הרב בטענה שהוא לא רוצה שהוא ישלם את כל ההוצאות. הסתכל הרב על השטרות ולקח אותם מידו. לאחר החג שאכלו כיד המלך, עם כל המטעמים ואוכלים. הגיע הרב לאותם האנשים והחזיר להם את כל הערימה בלי שהיה חסר שטר אחד.

הסתכלו עליו האנשים בהלם ושאלו למה הוא מחזיר להם את הכסף? הרי היה מלא אוכל!!! ענה להם הרב בחיוך שאם הוא לא היה לוקח מהם את הכסף הם לא היו מתענגים ככה על האוכל.

ויש ללמוד מסר חשוב מהסיפור הזה אלינו לחיים ובכללי לחג אומרים בהגדה: "כל דכפין ייתי וייכול", וזה בא ללמד שלכאורה זה ברור, הרי כל השנה אנחנו מצויים על הכנסת אורחים. אמנם פירוש של דבר הוא שהפסוק הזה מדבר בכלל על זה שעם ישראל בגלות ואנחנו צריכים לחזק אחד את השני, כי הקטע שמתוכו לקוח הטקסט הנ"ל נקרא "הא לחמא עניא" כלומר לחם עוני. וזה בא לחזק אותנו שכל הזמן שהיינו בגלות (במצרים) מה שהוציא אותנו בסוף שהקב"ה גילגל זה היה המצות והאמונה. ולכן הפשט הוא לא הכנסת אורחים אלא החיזוק, העוני, הדבר הפשוט שבסופו של דבר זה מה שמחזיק את עם ישראל.

אז יהי רצון שנזכה באמת להתחזק גם בהכנסת אורחים וגם ללילה שכולו דברי חיזוק ואמונה ושנצא עוד יותר חזקים ממה שאנחנו עכשיו.

חג פסח כשר ושמח!